

אותם מתוכם, משום שלא משתדלים באותם חסדים כמו שאר העמים.

ותחת הרוחות הללו עומדים כל אותם שנקראו ערלה. זמורי ערלה, ענפי ערלה, וענפי ערלה. ומעליהם מונה אחד שנקרא גז"ר דינ"א. וזהו שעומד על כל אותם שלא שומרים שנות ערלת האילן, ועל כל אותם שמעפבי את הברית לבניהם. ולכן הנחש רצה להרג את בנו של משה עד שמלה אותו צפורה, שכתוב (שמות ד) ותקח צפורה צר ותכרת את ערלת בנה וגו'.

והרוח הזו מונה על אנשים שמשחיתים דרכיהם ולא חוששים לכבוד רבונם, לשמר את אות ברית הקדש, וזו מכניסה אותם לגיהנם לאותו מקום שנקרא שאול ואבדון, ונדון שם כמו שבארנו כאן.

לתוך אמצע ההיכל הזה עומדת רוח אחת, שעומדת ואורכת על דרכים ושבילים, לראות את כל אתם שעוברים על דברי התורה, כדי להכניס שנאה בין מעלה ומטה, משום שכל ההיכל הזה הוא איבה.

זה וכל אותם האחרים, כלם עומדים להראות פנים מאירות לבני אדם ולפתות אותם, כדי שייסטו מדרך האמת ולמשך אותם אחריהם, ואחר כך הם הורגים אותם, וימותו בשני עולמות, שכתוב (משלי ה) ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות.

הרוח הזו נקראת אפריר"א. עפר של אפר. שלא עושה תולדות ופרות לעולמים, משום שזהו עפר של אפר. ואף על גב שנקרא עפר, אינו עפר קדוש שעושה מעפר שרפת החטאת. וזהו עפר

ליה מגווייהו, בגין דלא משתדלי באינון חסדים כשאר עמין.

ותחות אילן רוחין, קיימין כל אינון דאקרון ערלה. זמורי (דף רס"ו ע"ב) ערלה, ענפי ערלה. ועילא מנהון חד ממנא, דאקרי גזר דינ"א. והאי איהו קיימא על כל אינון דלא נטרי שני ערלה דאילנא. ועל כל אינון, דמעפבי את קיימא לברייהו. ועל דא, בעא חויא לקטלא לבריה דמשה. עד דגזרת ליה צפורה, דכתיב, ותקח צפורה צר ותכרת את ערלת בנה וגו'.

והאי רוחא, ממנא על בני נשא דמחבלי ארחייהו, ולא חיישי ליקרא דמאריהון, למיטר את קיימא קדישא. והאי אעיל לון לגיהנם, לההוא אתר דאקרי שאול ואבדון, ואתדן תמן, כמה דאוקימנא הכא.

בהאי היכלא לגו באמצעיתא, קיימא חד רוחא, דאיהו קיימא וכמין על אורחין ושבילין, למחמי לכל אינון דעברין על פתגמי אורייתא. כדי למיעל דבבו, בין תתא לעילא. בגין דכל האי היכלא איבה איהו.

האי וכל אינון אחרנין, פלהו קיימין לאחזאה אנפין נהירין לבני נשא, ולמפתי להו, בגין דיסטון מארח קשוט, ולאמשכא לון אבתרייהו, ולבתר אינון קטלי לון, וימותון בתרין עלמין. דכתיב, (משלי ה) ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות.

האי רוחא, איהו אקרי אפריר"א. עפרא דקיטמא. דלא עביד תולדין ואיבין לעלמין, בגין דהאי איהו עפרא דקיטמא. ואף על גב דאקרי עפר, לאו איהו עפרא קדישא, דעביד איבין, ואקרי (איוב כח) עפרות פרות, ונקרא (איוב כח) עפרות זהב. אלא כמו שנאמר, (במדבר ט)

(במדבר ט)